

Mødet den 18. Marts 1909.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen og Magnus Nielsen.

1. (J. Nr. 407—1908). Indstilling fra Udvalget for Byens og Omegnens Forskønnelse angaaende **Udleje af Pavillonen i »Vennelyst«**.

Jul. Andersen meddelte, at der forelaa tre Tilbud, nemlig fra Restauratørerne H. P. Olsen og A. P. O. Berg samt fra Overkellner Madsen. Tilbudet fra H. P. Olsen, der lød paa 3000 Kr. aarlig, naar Kommunen lod afholde Koncerter, og 2000 Kr. i modsat Tilfælde, var det fordelagtigste for Byen, og Udvalget var derfor enigt om at anbefale Byraadet at tage imod dette Tilbud. Hvorvidt der skulde fordres Kautio for Lejen, skulde Udvalget ganske henstille til Byraadet.

Formanden ansaa det for rigtigst at forlange Kautio.

Jakob Jensen mente, at enhver nu maatte kunne se, hvor fortvivlet hele Foretagendet med Pavillon i Vennelyst var, naar Lejen ikke kunde drives højere op.

Mikael Johansen foreslog at forlange Sikkerhed for et Aars Lejeafgift.

Jul. Andersen mente, at Sikkerhed for $\frac{1}{2}$ Aar maatte være nok. Han syntes ikke, Fore-

tagendet saa saa ilde ud; det var i hvert Fald bedre end Pavillonon i Varna.

Jakob Jensen skulde gerne indrømme, at Varna ikke var noget godt Foretagende, men han havde da heller ikke ønsket noget Pavillon der saa lidt som i Vennelyst. Sikkerhed for et Aar vilde være aldeles nødvendig.

Udvalget bemyndigedes til at slutte Kontrakt med H. P. Olsen paa de indstillede Vilkaar, dog saaledes at der kræves Sikkerhed for 1 Aars Lejeafgift.

2. (J. Nr. 378—1908). Den foreliggende Indstilling fra Brandkommissionen om til **Brandvæsenets Redskabsskur paa Frederiksbjerg** at leje et Areal paa 70 □ Alen af Købmand Ehrenreich, Jægergaardsvej Nr. 87, mod en aarlig Afgift af 70 Kr., der dog ikke erlægges for de 2 første Aar, samt om at overdrage Opførelsen af Skuret til Tømrermester Siig for 659 Kr. vedtoges.

3. (J. Nr. 569—1908). Indstilling fra Slagtehusudvalget om Bevilling af 4000 Kr. til Opførelse af **Stalde og Vognremiser paa Kvægtorvets Grund**.

Filtenborg meddelte, at Kreaturhandlerne Hasle og P. Andersen ønskede at leje Stald- og Vognplads, og at Udvalget gerne vilde imødekomme dem, da det vilde være praktisk yderlig at knytte dem til Kvægtorvet. Omkostningen vilde blive 4000 Kr., og da de hver vilde betale 400 Kr. i aarlig Leje, vilde Foranstaltningen betale sig godt. Indstillingen gik altsaa egentlig ud paa at faa de nylig bevilgede 11000 Kr. til Nybygninger forhøjet til 15000 Kr.

Jakob Jensen syntes ikke, at Udvalget havde sikret sig tilstrækkeligt, at Staldene kunde flyttes, hvis de kom i Vejen for senere Udvidelse.

F i l t e n b o r g oplyste, at Staldene ikke kunde komme til at ligge i Vejen, selv om der skulde foretages Udvidelse af Eksportstaldene. Det var sjældent, at Kommunen fik 20 pCt. af sine Penge.

Indstillingen vedtoges, saaledes at Beløbet afholdes af Laan.

4. (J. Nr. 572—1908). Ansøgning fra Restauratør Hummels fraseparerede Hustru om, at hendes fraseparerede Mands **Gæstgiverborgerskab** maa overgaa paa hende.

Efter Indstilling fra Udvalget for Andragender vedtoges det at udtale, at Byraadet intet har at erindre imod, at det ansøgte bevilges.

5. (J. Nr. 571--1908). Indstilling fra Udvalget for Andragender angaaende en foreliggende Ansøgning om **Restaurationsbevilling for Ejendommen Nr. 5 i Skolegade.**

F o r m a n d e n meddelte, at Udvalget indstillede at anbefale Andragendet, da det sikkert vilde være meget vanskeligt at faa de paagældende store Lokaler lejet ud, hvis Ejerne skulde være nødt til kun at leje ud til en, der havde Beværterborgerskab, og da Handels- og Kontoristforeningen skulde have Lokaler i Ejendommen.

J u l. A n d e r s e n var ikke stemt for at anbefale Andragendet, hvorved man vilde forære Ejendommen 200 Kr., som vilde spares i Brændevinsafgift. At Handels- og Kontoristforeningen skulde have Lokale der sagde ikke meget, da det vel kun vilde blive for en begrænset Aarrække. Endelig gav det, at der paa dette Sted i mange Aar havde været en forfærdelig Bule, ikke nogen Adkomst til Udstedelse af et Borgerskab som det ønskede.

F o r m a n d e n gjorde gældende, at Byraadet, hvis det ikke anbefalede Andragendet, drev Ejerne

til at søge en Vært, der havde Borgerskab, hvorved Forholdene let kunde blive meget uheldigere.

M i k a e l J o h a n s e n syntes, der var al Grund til at anbefale Andragendet, da Ejerne ellers kunde blive nødt til at antage en hvilken som helst Vært, og da Handels- og Kontoristforeningen skulde have Lokaler i Ejendommen.

J a k o b J e n s e n spurgte, om Borgerskabet kunde tages tilbage, hvis Restaurationen ikke blev drevet ordentlig.

J u l. A n d e r s e n kunde ikke se, hvorfor Ejerne skulde være mere udsat for at faa en daarlig Vært, hvis de skulde antage en, der allerede havde Borgerskab. Tidspunktet syntes desuden noget uheldigt, da man vel inden længe fik en ny Beværterlov. Der var ikke Tale om at kunne give Borgerskabet paa begrænset Tid.

B i s c h o f f syntes, man vilde komme ind paa et Skraaplan ved at give private Huse Beværterborgerskab.

S i m o n s e n var betænkelig ved at give Beværterborgerskab til en Bygning, naar der ikke var tvingende Grunde derfor. Det sikreste vilde derfor være at give Handels- og Kontoristforeningen Borgerskabet, saa havde man tillige Sikkerhed for, at Restaurationen blev ordentligt drevet.

F o r m a n d e n troede ikke, at Foreningen, der kun havde lejet 2. Sal, kunde overtage Restaurationen for hele Bygningen.

S i m o n s e n mente, at Foreningen kunde lade en Vært drive Forretningen paa dens Ausvar.

N ø r g a a r d henstillede, om Bevillingen ikke kunde gives til Bygningen, saa længe Handels- og Kontoristforeningen havde Lokaler i den.

F o r m a n d e n kunde tænke sig Borgerskabet givet for 5 Aar.

Jul. Andersen følte sig ikke tilfredsstillet ved at Borgerskabet blev givet for kun 5 Aar.

Jakob Jensen mente, at det vilde være i højeste Grad ubehageligt for Handels- og Kontoristforeningen, der skulde bo paa 2. Sal, at have Restauration baade i Stuen og paa 1. Sal. Noget andet vilde det være, hvis det var Foreningen, der drev Restauration, da den i saa Tilfælde kunde føre den fornødne Kontrol.

Simonsen foreslog at give Borgerskabet for den Tid, Handels- og Kontoristforeningen havde Lokaler i Ejendommen, dog kun i indtil 5 Aar.

Formanden forekom det bedst at blive ved de 5 Aar.

Indstillingen vedtoges, dog saaledes at det indstilles, at Borgerskabet bevilges for 5 Aar.

6. De foreliggende Andragender om **Eftergivelse af Fattighjælp** fra

a. (J. Nr. 17³⁷—1908) Enke Else C. Holm og

b. (J. Nr. 17³⁸—1908) Skomager Peter Jensen bevilgedes.

7. (J. Nr. 25—1908). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende Licitationsstilbudene paa Levering og Opstilling af et **Dampvarmeanlæg i Borgerskolen i N. J. Fjordsgade.**

Jakob Jensen oplyste, at Udvalget ansaa et Dampvarmeapparat for bedre og billigere end et Varmtvandsapparat og korniske Kedler for mere holdbare end Rørkedler. Indstillingen gik derfor ud paa at anlægge et Dampvarmeapparat med korniske Kedler og Dampfordeling fra oven. Derimod ønskede Udvalget fri Hænder med Hensyn til Valget mellem, om der skulde benyttes Kulfyrr eller Smulfyrr, skønt det første nok blev foretrukket. Af de indkomne Tilbud var L. Christensen

og Bruun & Sørensen de laveste og androg for Kulfyr henholdsvis 25400 Kr. og 26070 Kr. Da Christensen altsaa var den lavestbydende, indstillede Udvalget at modtage hans Tilbud, særlig for ikke at drage Striden fra Varnapavillonen frem igen, uagtet Udvalget nærede nogen og Stadsingeniøren megen Betænkelighed ved at overdrage Christensen Arbejdet. Efter Udvalgets Anmodning havde Stadsingeniøren, som iøvrigt var klar over, at han vilde faa en Del Bryderier, hvis Christensen fik Arbejdet, forlangt Beviser for, at han tidligere havde udført lignende Aulæg, og disse Beviser havde Stadsingeniøren ikke ment at kunne forkaste. Idet Udvalget altsaa indstillede Sagen til Byraadets Afgørelse, maatte det dog gøre opmærksom paa, at det havde megen Tillid til Bruun & Sørensen.

Müller var kun med stor Betænkelighed gaaet med til at indstille Christensens Tilbud, eftersom Stadsingeniøren ikke ubetinget vilde anbefale Christensen, hvorimod man altid havde været tilfreds med Bruun & Sørensens Arbejder. Dertil kom Christensens Optræden ved Licitationen for Varmeapparatet til Pavillonen i Varna.

Nørgaard holdt mest af at følge Licitationsprincippet, men forstod godt Udvalgets Betænkelighed ved at give Christensen Arbejdet, da der nok kunde være nogen Tvivl om hans Kapacitet, hvorimod det andet Firmas Kapacitet var hævet over enhver Tvivl. Da der imidlertid i dette Tilfælde kun var ringe Forskel paa Priserne, og da den gode Udførelse særlig for et Varmeapparats Vedkommende spillede en overordentlig stor Rolle, kunde man nok vælge det næstlaveste Tilbud,

M i k a e l J o h a n s e n fandt det ikke helt rigtigt af Udvalget at ville have Byraadet til at rage Kastanierne af Ilden for sig. Han kunde ikke i alle Tilfælde være med til at antage de billigste Tilbud, og ønskede, at Udvalget vilde sige, om det helst ønskede Bruun & Sørensens Tilbud antaget.

M ü l l e r vilde for sit Vedkommende sætte Pris paa, om Byraadet vilde antage Bruun & Sørensen, hvad der i alle Henseende vilde betyde en Behagelighed baade for Udvalget og Stadsingeniøren.

J a k o b J e n s e n udtalte, at hans Stilling til Sagen væsentligst var dikteret af, at han var blevet beskyldt for at have taget rent personlige Grunde ved Licitationen over Varmeapparatet til Pavillonen ved Varna. Hvis det var for ham selv, Arbejdet skulde udføres, vilde han absolut vælge Bruun & Sørensen. -

V e s t e s e n forekom det, at Udvalget stillede Byraadet i en meget ubehagelig Situation. Ved fri Licitation var man ikke bundet til absolut at antage det laveste Tilbud, saa han vilde foreslaa Udvalget at søge Oplysning fra Roskilde om, hvorledes Christensen havde skilt sig fra det større Arbejde, han der havde udført, og hvis Oplysningen ikke var tilfredsstillende, saa at antage Bruun & Sørensens Tilbud.

M o u s t e n havde, da Indstillingen blev vedtaget, forstaaet det saaledes, at Udvalget ganske vist helst ønskede Bruun & Sørensen, men paa den anden Side fandt de indhentede Oplysninger om Christensen saa gode, at hans Tilbud ikke kunde forkastes. Han skulde derfor anbefale Christensen.

Nørgaard ønskede, at Udvalget vilde ændre Indstillingen derhen, at det henstillede til Byraadet, hvilket af de to Tilbud der skulde modtages. Da det var fri Licitation, havde man nok Lov til at sige, at man betragtede Firmaet Bruun & Sørensen saaledes, at man kunde se bort fra, at dets Tilbud var 600 Kr. større.

Mousten kunde godt gaa med til at ændre Indstillingen som foreslaaet af Hr. Nørgaard.

Bischoff havde oprindeligt tænkt at følge Indstillingen, men var blevet betænkelig ved Hr. Jakob Jensens Bemærkning om, at han vilde vælge Bruun & Sørensen, hvis det var ham selv, der skulde have Arbejdet udført, idet Hr. Jakob Jensens Udtalelse tydede paa, at Hr. Jakob Jensen sad inde med saadanne Oplysninger, at Christensens Tilbud maatte forkastes.

Jakob Jensen troede nok, Hr. Bischoff havde misforstaaet ham. Meningen med hans Ord var kun, at den Art Forhold var en ren Tilidssag.

Bischoff vilde stemme for at modtage Bruun & Sørensens Tilbud.

Bruun & Sørensens Bud antoges.

8. (J. Nr. 25—1908). Efter Indstilling fra Skoleudvalget og afholdt Licitation overdroges **Snedkerarbejdet ved Borgerskolen i N. J. Fjordsgade** til Snedkermester J. S. Jensen, Frederiksgade Nr. 4, for 6433 Kr. og Snedkerarbejdet ved samme Skoles Overlærerbolig til Snedkermester Jørgensen, Bülowsgade Nr. 69, for 2363 Kr.
9. (J. Nr. 25—1908). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende de indkomne Licitationstilbud paa **Blikkenslagerarbejdet ved Borgerskolen i N. J. Fjordsgade.**

J a k o b J e n s e n meddelte, at Udvalget, da samtlige Tilbud var betydeligt højere end beregnet og desuden manglede de i Betingelserne forlangte Enhedspriser, indstillede at kassere samtlige Tilbud. Arbejdet kunde saa bortakkorderes under Haanden.

Indstillingen vedtoges.

